

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 255/2014
23.04.2015. године
Београд

У ИМА НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судије: Бранка Станића, као председника већа, судије Браниславе Апостоловић и судије Гордане Ајншпилер - Поповић, као чланова већа, у правној ствари тужилаца: 1) ЈП Дирекција за изградњу општине Стара Пазова из Старе Пазове улица Светосавска број 11, коју заступа пуномоћник С.Г., адвокат из Н.С.; 2) Општина Стара Пазова – Стара Пазова улица Светосавска број 11, коју заступа Општинско јавно правобранилаштво из Старе Пазове; 3) ЈКП „Водовод и канализација“ из Старе Пазове улица Бранка Радичевића број 2 кога заступа пуномоћник Ј.В. – О., против туженог ГП П. а.д. из З. улица ..., кога заступа пуномоћник Г.П., адвокат из Б., ради накнаде штете, вредност предмета спора 418.789.113,42 динара, одлучујући о ревизији туженог која је изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж број 4086/14 од 24.09.2014. године, донео је у седници већа одржаној дана 23.04.2015. године следећу

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж број 4086/14 од 24.09.2014. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Сремској Митровици П 188/2011 од 27.11.2013. године усвојен је тужбени захтев тужилаца па је обавезан тужени да тужиоцима на име накнаде штете због извршених радова на санацији оштећене деонице регионалног канализационог колектора Инђија – Стара Пазова – Нова Пазова - хаварије цевовода на делу трасе цевовода пречника 700 mm између шахте 56 (км 8 +849) и 56 (км 8+983,65) делимичне санације цевовода пречника 900 mm и трошкова вештачења и надзора солидарно исплати износ од 28.356.643,11 динара са законском затезном каматом од 30.09.2013. године до исплате и то у року од 15 дана од пријема пресуде. У ставу 2. изреке, делимично

је усвојен тужбени захтев тужилаца и обавезан тужени да тужиоцима солидарно исплати на име комплетне санације колектора регионалне канализације деоница Нова Пазова – Стара Пазова износ од 59.885.000,00 динара са законском затезном каматом од подношења тужбе 30.03.2011. године па до исплате у року од 15 дана од дана пријема пресуде. Ставом 3. изреке одбијен је тужбени захтев тужилаца првог, другог и трећег реда којим су тражили да суд обавезе туженог да им на име накнаде штете за радове које ће тужилац првог, другог и трећег реда платити другом извођачу на име комплетне санације коректора регионалне канализације деонице Нова Пазова – Стара Пазова, исплати износ од 337.025.990,00 динара са законском затезном каматом од подношења тужбе па до исплате као неоснован. У ставу 4. изреке, обавезују се тужиоци првог, другог и трећег реда да солидарно туженом надокнаде трошкове парничног поступка у износу од 447.933,19 динара у року од 8 дана од пријема пресуде, а у ставу 5. изреке, захтев туженог за накнаду парничних трошкова преко досуђених се одбија као неоснован.

Решењем од 09.07.2014. године првостепени суд је извршио исправку наведене пресуде у уводу у коме је као датум доношења пресуде наведен 31.01.2014. године, па се као датум доношења пресуде означава као 27.12.2013. године, док у осталом делу пресуда остаје непромењена.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж број 4086/14 од 24.09.2014. године у ставу 1. изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Привредног суда у Сремској Митровици П 188/11 од 27.12.2013. године а исправљена решењем од 09.07.2014. године у делу става 1. изреке којим је обавезан тужени да тужиоцима солидарно исплати 18.630.808,80 динара као и у ставу 2. изреке. Ставом 2. изреке одбијена је као неоснована жалба тужилаца првог и другог реда и потврђена иста пресуда у ставу 3 изреке. Ставом 3. изреке иста пресуда је укинута у делу става 1. којим је обавезан тужени да тужиоцима солидарно исплати 9.725.825,31 динар са законском затезном каматом од 30.09.2013. године до исплате, као и у ставу 4. и 5. изреке, у том делу се предмет враћа првостепеном суду на поновно одлучивање. Ставом 4. изреке другостепене пресуде одбачена је као недозвољена жалба тужилаца првог и другог реда изјављена у односу на став 2. изреке првостепене пресуде.

Против пресуде Привредног апелационог суда Пж 4086/14 од 24.09.2014. године, тужени је преко пуномоћника из реда адвоката благовремено изјавио ревизију. Ревизију је изјавио због погрешне примене материјалног права.

Одговор на ревизију није поднет.

Испитујући побијану пресуду у границама прописаним одредбом члана 399. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09) који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 55/14) Врховни касациони суд одлучио је:

Ревизија туженог је неоснована.

У поступку нису учињене битне повреде одредаба Закона о парничном поступку на које ревизијски суд пази по службеној дужности, а у ревизији се не истичу друге битне повреде због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању између правног претходника тужиоца првог реда и туженог је закључен уговор број 1043/02 дана 07.11.2002. године којим је уговорено извођење радова на наставку изградње регионалног колектора система за евакуацију и пречишћавање отпадних вода на деоници од Нове Пазове до Старе Пазове. Наведеним уговором, тужилац првог реда као инвеститор и тужени као извођач су уговорили обавезу извођача да својом опремом, материјалом и стручним особљем изведе радове на изградњи регионалног колектора на деоници Нова Пазова – Стара Пазова према ревидираној понуди извођача број 1096 од 07.11.2002. године а извођач се обавезао да ће радове из уговора извршити у року од 230 радних дана од дана увођења у посао, све у складу са постојећом документацијом, као и да ће приложити стандарде за цевни материјал. Тужени је као наручилац са привредним друштвом П. а.д. из П. као испоручиоцем, закључио уговор број 1107 од 08.11.2002. којим се испоручилац обавезао да ће наручиоцу испоручити полиестерске цеви и спојнице и то на локацији у Новој или Старој Пазови по стандарду ASTM спецификација D-3262- стандардна спецификација за канализационе цеви од фибергласа. Испорука цеви је извршена. Колектор је изграђен од полиестер цеви пречника 900 mm и дана 03.03.2006. године, извршена је примопредаја инвестиције којој је предходило доношење решења којим се инвеститорима а овде тужиоцу другог реда, одобрава употреба уређаја за пречишћавање и евакуацију употребљених вода Инђија – Стара Пазова – Нова Пазова.

Дана 04.04.2008. године дошло је до хаварије цевовода и то пуцања цеви на делу трасе цевовода С 700 између шахтова 56 и 55 и још на неколико места на деоници, где је попречни пресек колектора С 900 у атару на 1 километар од пута Стара Пазова – Војка. Ради хитног санирања оштећене деонице цевовода тужилац трећег реда је ангажовао СЗР Л. из И. који је извршио делимично санирање хаварије, заменом новим полиестерским ребрастим цевоводом а на делу трасе регионалног колектора пречника DN 900 у атару на 1 километар од пута Стара Пазова – Војка где је дошло до урушавања цевовода, извршен је ископ и пречишћавање за несметано отицање отпадних вода кроз колектор, док санација овог дела цевовода није рађена.

Тужиоци су против туженог као извођача радова поднели тужбу ради накнаде штете која је настала због некавалитетно изведених радова и то постављања неодговарајућих цеви, што је довело до хаварије на цевоводу и штете у виду плаћања трошкова санације оштећеног колектора, све на терет тужилаца. Првостепени и другостепени суд су закључили да је делимично основан тужбени захтев тужилаца. Побијаном пресудом обавезан је тужени да исплати тужиоцима накнаду штете на име извршених радова на санацији оштећене деонице регионалног канализационог колектора Инђија – Стара Пазова – Нова Пазова хаварије цевовода на делу трасе пречника 700 mm и делимичној санацији цевовода пречника 900 mm трошкова вештачења и надзора у износу од 18.630.808,80 динара са затезном каматом од 30.09.2013. као износ од 59.885.000,00 динара са затезном каматом од 30.03.2011. године и то по основу накнаде штете на име трошкова комплетне санације колектора регионалне

канализације деонице Нова Пазова – Стара Пазова, налазећи да је тужени одговоран за предметну штету и да се одговорност туженог заснива на одредби члана 618. став 2. у вези са чланом 641. Закона о облигационим односима. Нижестепени судови су утврдили да је тужени као извођач радова, извео радове од свог материјала – цеви, које нису биле одговарајуће, јер крутост цеви је била недовољна за усвојени пречник, висину надслоја и услове фундирања, због чега је и дошло до пуцања цеви и настанка предметне штете, па у смислу одредбе из члана 602. Закона о облигационим односима тужени одговара и за квалитет употребљеног материјала исто као и продавац.

Према оцени Врховног касационог суда, правилно је на утврђено чињенично стање, примењено материјално право и то наведене одредбе Закона о облигационим односима, тако да су наводи ревизије да је погрешно примењено материјално право, неосновани.

У ревизији се углавном понављају разлози који су истицани у жалби против првостепене пресуде, које разлоге је оценио и правилно оценио другостепени суд. Ревидент и даље сматра да не постоји узрочно последнична веза између радње туженог и штете која је наступила због хаварије на цевоводу, зато што је инвеститор вршио избор цевног материјала и све време контролисао уградњу цеви, без иједне примедбе, што значи по схватању ревидента, да штета која је настала, није последица некавалитетно изведених радова од стране туженог као извођача радова, већ погрешно изабраног материјала од стране инвеститора. Ови наводи се не могу прихватити као основани. У поступку је утврђено да је узрок штете, пуцање цеви колектора, затим, да је до пуцања цеви дошло због тога што цеви нису биле адекватне, јер је крутост цеви била недовољна за усвојени пречник цеви, висину надслоја и услове фундирања, што је све утврђено на основу налаза и мишљења вештака Грађевинског факултета у Београду, У поступку је утврђено да је избог односно набавку цеви вршио тужени као извођач радова и зато је он одговоран за штету која је проузрокована уградњом некавалитетног материјала.

Поред наведеног, Врховни касациони суд је оценио да је правилан и закључак другостепеног суда да у ситуацији, чак и да је инвеститор набавио материјал, конкретно цеви, тужени као извођач радова је био дужан да упозори инвеститора на неодговарајући квалитет материјала, јер је тужени извођач предметних радова и као такав стручан да оцени да ли цеви, имају одговарајући квалитет- одговарајућу крутост у односу на пречник, за предметну инвестицију. Та обавеза извођача радова је прописана у одредби члана 606. Закона о облигационим односима. Тужени није доставио доказе током поступка да је упозорио инвеститора на неодговарајући квалитет материјала – конкретно цеви, па је зато и одговоран за штету, чак и да није он вршио набавку цеви.

Правилан је и закључак нижестепених суда да у конкретном случају нема подељене одговорности, јер према утврђеном чињеничном стању за насталу штету, искључиво је одговоран тужени као извођач радова.

Другостепени суд је у својој одлуци дао јасне разлоге због чега сматра да су сви тужиоци активно легитимисани и да су према туженом солидарни повериоци за предметно потраживање накнаде штете, да се њихова

солидарност заснива на члану 642 Закона о облигационом односима, тако да те разлоге прихвата и Врховни касациони суд па их није потребно понављати

На основу свега изложеног и процесног овлашћења из члана 405. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранко Станић,с.р.**